

**filarmonica
ploiești**

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

**PROGRAM DE SALĂ
07 05 2026**

filarmonicaploiesti.ro

VIRTUAL
CONCERT
HALL

07 MAI '26

ORA 19:00

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANN 5

concert simfonic

DIRIJOR:
RADU POSTĂVARU
SOLIST:
LAURENȚIU SIMA TUBĂ

PROGRAM:
GIOACHINO ROSSINI UVERTURA OPEREI BĂRBIERUL DIN SEVILLA
RALPH VAUGHAN WILLIAMS CONCERTUL PENTRU TUBĂ ȘI ORCHESTRĂ
DMITRI ȘOSTAKOVICI SIMFONIA A V-A ÎN RE MINOR, OP. 47

BILETELE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII** ȘI ONLINE PE **FILARMONICPLOIESTI.RO / ENTERTIX.RO**.
BILETE FIZICE: ADULT **30 LEI**, PENSIONAR **20 LEI**, ELEV/STUDENT **10 LEI**. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE ȘI REZERVĂRI LA +40 344 802 782.
CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE EXCLUSIV PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**. PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATEESCU | DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU | DESIGN GRAFIC: IULIAN BLIDARU

Dirijorul **Radu Postăvaru** s-a născut la Iași într-o familie de muzicieni, mama artistă lirică iar tatăl prim-contrabasist al orchestrei simfonice a Filarmonicii „Moldova”. La vârsta de 5 ani dirijează pentru prima dată orchestra simfonică a Filarmonicii „Moldova” din Iași. Un rol deosebit în această perioadă de început o va avea maestrul Ion Baci, dirijorul și directorul filarmonicii ieșene. Urmează o serie de concerte și turnee în toată țara. Ca pianist, susține recitaluri și concertează alături de orchestrele simfonice ale Filarmonicilor din Iași, Botoșani, Ploiești și Satu-Mare. Din 1987 este student al Conservatorului „George Enescu” din Iași, specializarea compoziție muzicală, iar din 1990, la București, urmează secția compoziție-dirijat a Universității Naționale de Muzică. Absolvă Universitatea Națională de Muzică din București având studii de Dirijat și Compoziție Muzicală, realizează un Master în Stilistică Dirijorală, la clasa maestrului Horia Andreescu, având ca temă de disertație „Clasic și modern în simfonia nr. 9 op. 70 în Mi bemol Major de Dmitri Șostakovich”, și este Doctor în Muzică, tema tezei de doctorat fiind „Concepte dirijorale în interpretarea poemelor simfonice din creația compozitorilor Franz Liszt și Richard Strauss”. Printre profesorii săi se numără personalități marcante ale vieții muzicale românești ca Ion Baci, Ovidiu Bălan, Horia Andreescu, Viorel Munteanu, Vasile Spătărelu, Mihail Cosmei, Dan Constantinescu, Nicolae Beloiu, Dan Buciu, Vasile Iliuț, Dinu Ciocan, Petru Andriesei, Mihail Diaconescu. Preocupat de arta dirijorală, urmează cursuri de măiestrie în Germania cu profesorul Olaf Koch de la Academia de Muzică din Berlin. În străinătate dirijează orchestra simfonice de prestigiu, precum cele din Halle (Germania), Grossetto (Italia), Douai (Franța), Teplice, Hradec Králové, Olomouc, (Cehia), Madrid (Spania). Colaborează cu soliști români și străini de renume, ca Marin Cazacu, Gabriel Croitoru, Alexandru Tomescu, Cristina Anghelescu, Ștefan Tarara, Daniel Gojiș, Horia Mihail, Csíky Boldizsar, Josu de Solaun, Antonio di Cristofano, Mee-Hae Ryo, Loris Orlando, Giovanni Lanzini, Christos Galileas, Michelangelo Lentini și mulți alții. Are peste 1500 de concerte realizate în țară și peste hotare, peste 100 de înregistrări profesionale ca dirijor și pianist și mai mult de 200 de emisiuni de radio și televiziune la care a participat. Apare în peste 500 de articole și cronică de specialitate în reviste și ziare importante. Este laureat al unor importante concursuri și festivaluri de dirijat, compoziție și pian în țară și străinătate, unde obține importante premii și distincții: Premiul de compoziție în cadrul Concursului de Creație și Interpretare ediția 1985 din Târgu-Mureș; Diplome de participare în cadrul Festivalului Tinerilor Dirijori de la Bușteni, edițiile 1986, 1987, 1988; Premii de compoziție în cadrul concursului

„Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, edițiile 1988, 1989, cu lucrările: „Trio pentru flaut, oboi și fagot”, „Sonata pentru oboi și pian”; Premiul de compoziție la Concursul FACS ediția 1989 cu Madrigalul „Melancolie”, scris pe versurile lui Lucian Blaga; Premiul de dirijat în cadrul Concursului Internațional de Dirijat „Dinu Niculescu” din Brașov, edițiile 1993, 1994 și premiul „Daisuke Soga” (1994); Finalist al Concursului Internațional de Dirijat de la Douai (Franța) și premiul Clubului „Rotary” din același district (1994); Premiul de compoziție în cadrul Concursului Național de Creație Corală „Ștefan Niculescu”, ediția a III a, 1995; Premiul de dirijat „Jean și Constantin Bobescu” în cadrul Festivalului „Competiția Baghetelor”, organizat de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora” și Filarmonica „Oltenia” din Craiova (1996); Diplomă de Merit oferită de Societatea Română de Radiodifuziune pentru promovarea valorilor radiofoniei românești; Diplomă de Excelență primită la cea de-a 25-a ediție jubiliară a Festivalului „Vacanțe Muzicale” de la Piatra Neamț (1997); Diplomă de Merit oferită de Primăria Ploiești și Filarmonica „Paul Constantinescu” cu prilejul semicentenarului Filarmonicii (2002); Diplomă de onoare oferită de Comunitatea Elenă din România cu prilejul turneului corului „I foni tis Kerynias” în România (2015); Medalia Jubiliară oferită de către Camera de Comerț și Industrie Prahova, cu ocazia aniversării a 150 de ani de la înființare și 25 de ani de existență și activitate modernă (2015). În perioada 1992-1995 ocupă postul de regizor muzical al Studioului de Radiodifuziune din Iași iar în perioada 1995-2002 este cadru universitar al Universității de Arte „George Enescu”. Între anii 1999-2001 este profesor la Conservatorul de Muzică „Salmon” din Casablanca (Maroc), unde susține concerte împreună cu alți profesori și studenți din institut. În anul 2002 ocupă prin concurs postul de dirijor al orchestrei simfonice a Filarmonicii „Paul Constantinescu” din Ploiești, iar între anii 2014-2015 a fost managerul acestei instituții. Din anul 2015 este profesor asociat la specializarea dirijat-orchestră în cadrul Facultății de Compoziție, Muzicologie și Pedagogie Muzicală din cadrul Universității Naționale de Muzică din București.

Laurențiu Sima s-a născut la data de 28 decembrie 1977 în orasul Pitești, județul Argeș.

A absolvit Școala de Muzică „Dinu Lipatti” din Pitești, la clasa de vioară a profesorului Bunea Victor. Ulterior, a absolvit Liceul Militar de Muzică „Iacob Mureșianu” din București, la clasa de tubă a profesorului Ion Popescu. În perioada liceului a obținut premiul I la Concursurile Naționale. Și-a continuat

studiile la Universitatea de Muzică din București, pe care a absolvit-o în 2001, la clasa de tubă a profesorului Ion Popescu.

Între anii 1999 și 2001 a susținut ore la clasa de tubă a Liceului Militar de Muzică din București. Din 1999 este angajat al **Filarmonicii "Paul Constantinescu" din Ploiești**, în paralel realizând colaborări cu Filarmonicile din București, Râmnicu Vâlcea, Craiova și Giurgiu.

În prezent este angajat al Filarmonicii "George Enescu" din București, din anul 2001, în funcția de șef partidă (Solo) Tubă.

A susținut concerte cu orchestra atât în țară cât și în Germania, Austria, Spania, Italia, Grecia și Japonia. A fost distins cu medalia Meritul Cultural – clasa a II-a de către Președintele României în anul 2004. Este membru al formației camerale Athenaeum Brass Quintet, alături de care a susținut recitaluri în țară și în străinătate. Este membru fondator al formației camerale Romanian Brass, cu care a susținut concerte atât în țară cât și în străinătate.

Din anul 2019 este Cadru Didactic Asociat la Universitatea de Muzică din București - Facultatea de Interpretare Muzicală, disciplina Tubă. Începând cu anul școlar 2023-2024 predă tubă și la clasele V-XII în cadrul Colegiului de Muzică "Dinu Lipatti" din București.

În cariera sa de solist, a debutat cu concertul pentru tubă și orchestră de Ralph Vaughan Williams în anul 2016, la **Filarmonica "Paul Constantinescu" din Ploiești**, dirijat de marele artist Walter Hilgers.

Începând cu anul 2020 a susținut concerte în calitate de solist cu Filarmonicile din București, Botoșani, Ploiești, Râmnicu Vâlcea, Pitești, Bacău, Brăila, Craiova și Sibiu.

În anul 2023 a interpretat în primă audiție în România, concertul pentru tubă și orchestră de Jan Tegtmeier.

Este membru fondator al Orchestrei Uniunii Europene.

Deși astăzi este imposibil să ne imaginăm aventurile lui Figaro fără aceste acorduri inițiale, **Uvertura operei „Bărbierul din Sevilla”** are o istorie curioasă. **G. Rossini**, recunoscut pentru viteza sa incredibilă de lucru (a compus întreaga operă în mai puțin de trei săptămâni), nu a scris o uvertură nouă pentru premiera de la Roma. În schimb, a împrumutat-o pe cea a operei sale anterioare, Elisabetta, regina d'Inghilterra (o tragedie!), care la rândul ei fusese preluată din Aureliano in Palmira.

Această practică a „auto-împrumutului”, obișnuită în epocă, demonstrează geniul lui **Rossini**: deși muzica fusese destinată unor drame istorice, spiritul ei

spumos și ritmica alertă s-au grefat perfect pe subiectul comic inspirat de piesa lui Beaumarchais, devenind chintesența stilului opera buffa.

Uvertura este construită pe o structură clasică de tip sonată, dar fără secțiunea de dezvoltare, fiind axată pe contrastul dintre tensiune și relaxare.

1. Andante maestoso (Introducerea): Lucrarea debutează cu un gest autoritar, urmat de o secțiune lirică, ușor melancolică, în care instrumentele de suflat (în special oboiul și cornul) stabilesc o atmosferă de așteptare.

2. Allegro con brio (Tema principală): Trecerea la secțiunea rapidă marchează intrarea în universul lui Figaro. Tema primă este jucăușă, construită pe articulații de tip staccato, sugerând agitația și viclenia personajelor.

3. Crescendo-ul Rossinian: Elementul central al uverturii este celebrul „crescendo”. **Rossini** preia o celulă ritmică simplă și o repetă obsesiv, adăugând treptat instrumente și crescând volumul până la o explozie sonoră electrizantă. Acest procedeu nu este doar o tehnică muzicală, ci o reprezentare a haosului comic care urmează să se dezlănțuie pe scenă.

Uvertura nu preia teme din ariile care urmează (așa cum se va întâmpla mai târziu în romantism), ci are rolul de a pregăti psihologic ascultătorul. Este un „cocktail” de energie care șterge bariera dintre realitate și ficțiune, invitând publicul într-o lume în care spiritul liber și inteligența triumfă asupra rigidității. Astăzi, piesa rămâne una dintre cele mai recunoscute fragmente de muzică clasică din lume, un triumf al strălucirii orchestrale și al optimismului pur.

Multă lume a catalogat gestul lui **Ralph Vaughan Williams** (1872-1958) de a compune **Concertul în fa minor pentru tubă bas și orchestră** drept excentric, o glumă a unui compozitor ajuns la senectute. Opusul a fost scris în 1954, artistul britanic având pe atunci 82 de ani. Până la urmă, de ce să scrii un concert în care să aduci în prim plan un instrument pe care îl recunoaștem de obicei undeva în spatele orchestrei, asigurând în majoritatea partiturilor suport armonic? Un instrument aparent lipsit de calități solistice? Ei bine, chiar acesta ar putea fi motivul – o provocare! Un altul (cu siguranță în mintea lui **Vaughan Williams** atunci când a scris partitura) ar fi instrumentistul pentru care scrii – în cazul de față el era Philip Catelinet, tubistul principal al Orchestrei Simfonice londoneze și primul interpret al acestui concert, a cărui primă audiție a avut loc în 13 iunie 1954; la pupitrul dirijoral s-a aflat atunci Sir John Barbirolli. Aceeași formulă interpretativă (cu Orchestra Simfonică din Londra) a semnat și prima imprimare a opusului.

Un alt beneficiu evident al aducerii pe lume a unei astfel de creații este

îmbogățirea unui repertoriu altminteri sărac dedicat tubei solo. Concertul este relativ scurt (durează, în medie, 13 sau poate 15 minute), compozitorul fiind conștient de efortul (fizic, în primul rând) pe care solistul trebuie să îl depună în interpretarea unui astfel de opus.

Structura este clasică în sensul în care păstrează derularea tripartită:

1. Preludiu: Allegro moderato

2. Romantă: Andante sostenuto

3. Finale – Rondo alla tedesca. Allegro.

Dmitri Șostakovici a compus cea de-a **V-a Simfonie** a sa – probabil cea mai cunoscută – într-un punct critic al carierei sale: era prima dată când se lovea de nemulțumirea lui Stalin, care putea conduce la distrugerea carierei sale, dar îi putea pune și viața în pericol. **Simfonia a V-a** a avut premiera în noiembrie 1937 și a fost primită cu entuziasm și ușurare din moment ce avea tot ce îi trebuia pentru a-l reabilita pe **Șostakovici**: un limbaj muzical simplu și direct, melodii bine conturate extinse și mai ales un final triumfal în tonalitate majoră. În timp ce **Șostakovici** descria public noua sa lucrare drept „replica unui artist sovietic la critică”, în particular spunea că finalul acesteia este o imagine satirică a dictatorului.

Lucrarea a fost compusă între anii 1936-1937. Lucrul cel mai de preț pentru orice artist aflat sub regim Stalinist era dedublarea. Pentru **Șostakovici**, care era foarte timid și detesta să apară în public, a devenit a doua sa natură să își țină gândurile pentru el, să își joace cărțile cu circumspecție, să mintă când era necesar și să își aleagă prietenii cu atenție. Un compozitor în această situație are binecuvântarea muzicii sale, prin care poate exprima exact ceea ce își dorește, fără a trebui să îi explice înțelesul. La fel ca Beethoven, **Șostakovici** avea o măiestrie în a conduce publicul să creadă un mesaj. **Simfonia a V-a**, probabil printre cele mai celebre 15 simfonii prezente astăzi în sălile de concert, a fost compusă într-un moment critic al carierei lui **Șostakovici**, acesta fiind pentru prima dată în poziția de a-i dispăcea lui Stalin. Acest lucru a pornit de la Opera sa „Lady Macbeth din Mtsensk”, a cărei intensitate expresionistă l-a ofensat pe marele conducător. În ianuarie 1936, ziarul Pravda a publicat un articol critic asupra operei. Pe timpul lui Stalin, acest lucru putea să pună în pericol chiar și viața compozitorului, nu doar cariera acestuia, fapt care ar putea explica de ce **Șostakovici** a oprit lucrul la Simfonia a IV-a și a compus-o pe a **V-a**. Chiar și așa, el a încercat să aplaneze conflictul nu printr-o cantată patriotică, ci printr-o simfonie, care, neavând versuri, nu

demonstrează foarte bine susținerea regimului. Pe lângă finalul care șterge orice umbră de îndoială, **Simfonia a V-a** are o seriozitate și o complexitate care o ridică deasupra scopului căruia i-a fost destinată. Ascultătorul este dator să găsească orice înțeles și se pare potrivit. Puterea și profunzimea muzicii acestei simfonii ne permit să ne revizuiem impresiile cu fiecare nouă ascultare. Umbrele lui Beethoven și Mahler atârnă asupra primelor două mișcări, prima afișând o mare ingeniozitate în schimbările de tempo de la rar la repede și invers, iar cea de-a doua purtând linii ale spiritului umoristic prezent în orice Scherzo. Partea a treia este apreciată pentru scriitura de calitate la corzi (alăturările lipsesc) și intensitatea expresiei. În contrast cu aceasta, Finalul le oferă alăturilor și percuției oportunitatea să își ia revanșa, purtând mesajul triumfător în tonalitate majoră, cu multiple semnificații.

I. Moderato – Allegro non troppo. Simfonia se deschide cu tema principală, foarte intensă, expusă la corzi, în canon, inițial în sexte mici, apoi în terțe mici. Ritmul punctat al temei va deveni apoi acompaniament pentru o melodie lirică expusă de vioara întâi. Variații ale acestei teme se regăsesc și în părțile a treia și a patra a simfoniei. Tema a doua este construită pe octave și septime și, spre deosebire de prima temă, cu ritmul punctat, aceasta se bazează pe un tipar ritmic static de scurt-lung-scurt. Partea I este foarte variată și are un punct culminant dur. Coda, cu o adiere în tonalitate minoră a corzilor care însoțește gamele cromatice de la Celestă, încheie mișcarea într-o notă ambiguă.

II. Allegretto. Motivul care deschide această parte (un scherzo cu mireasmă de vals) este o variație a primei teme din Partea întâi. Pot fi întâlnite și alte variații pe parcursul mișcării. Muzica rămâne spirituală, satirică, dar și agitată.

III. Largo. După trompetele „încrezute” din prima parte și cornii „răgușiți” din cea de-a doua, în această mișcare nu cântă nici un instrument de alamă. Corzile sunt divizate pe parcursul întregii părți (viorile în 3 grupuri, viola, cello și contrabasul în câte 2). **Șostakovici** umple această mișcare cu superbe melodii – una dintre ele fiind inspirată din tema întâi a primei părți – acestea intercalându-se cu intermezzi ale suflătorilor de lemn. Harpa și Celesta au și ele roluri importante în această mișcare. Muzica este emoțională și chiar de ton elegiac, revenind la atmosfera serioasă ce a fost întreruptă de Scherzo.

IV. Allegro non troppo. Această mișcare, în formă de sonată abreviată (fără tema a doua în Repriză), preia tonul de marș din punctul culminant al primei părți, cel puțin ca manieră dacă nu și în materialul propriu-zis. O concluzie tensionată conduce spre un episod mai liniștit al acestei părți. După încheierea

acestei secțiuni și un scurt solo de tobă mică și timpani se face trecerea, printr-o scurtă introducere în caracter militar, spre finalul mișcării, reprezentat de o repetare obsesivă a tonalității Re major.

După ce Simfonia a fost cântată la Moscova, Heinrich Neuhaus a descris-o drept „profundă, plină de înțeles, captivantă, clasică în integritatea concepției sale, perfectă ca formă și scriere orchestrală, o muzică inovatoare și originală dar în același timp familiară, atât de bine redă sentimentele umane”.

Șostakovici a revenit la forma tradițională de patru mișcări și o orchestră de dimensiuni normale. Mai mult de atât, el a construit fiecare parte în tipare clare, concluzionând prin faptul că o simfonie nu poate fi o lucrare valoroasă fără o arhitectură solidă. Structura armonică este mai tonală decât în alte lucrări de-ale sale, iar materialul tematic mai accesibil. Fiecare măsură poartă amprenta compozitorului. „În **Simfonia a V-a**, calitățile muzicii lui **Șostakovici** – meditația, umorul și grandoarea – se îmbină perfect”.

Orchestra Simfonică a Filarmonicii „Paul Constantinescu”

Director general:

Vlad Mateescu

Director general artistic:

Georgiana Maria Frîncu

Director onorific și dirijor:

Ilarion Ionescu-Galați

Director artistic onorific și dirijor:

Walter Hilgers

Dirijor onorific:

Ovidiu Bălan

Dirijor:

Radu Postăvaru

Solist concertist:

Gabriel Croitoru

vioară Guarneri „Catedrala” din 1731, a lui George Enescu

Concertmaestri:

Cosmin Stoica

Petru Lupan

Șef orchestră:

Ondin Brezeanu

Secretar muzical:

Cristina Ionescu

Componența Orchestrei Simfonice:

Vioara I:

- Cosmin Stoica
- Silviu Gherasimescu
- Petru Lupan
- Ondin Brezeanu
- Lodrin Marin
- Ana Truță
- Dana Pârgaru
- Frederic Marin
- Dan Gagi
- Georgiana Ionescu

Vioara II:

- Stelian Nemțanu
- Iolanda Vasilescu
- Iulia Bolescu-Bândilă
- Carmen Nasse
- Lavinia Zota
- Venera Paraschiv
- Raluca Ardeleanu
- Georgiana Caraivan

Violă:

- Georgiana Frîncu
- Georgiana Munteanu
- Cosmin Faur
- Mădălina Sima – colaborator
- Theodora Beniașu
- Vasile Călin

Violoncel:

- Florin Găureanu
- Mihaela Miu
- Sergiu Marin
- Anca Dumitrescu
- Răzvan Postolache – colaborator

Contrabas:

- Andrei Frîncu
- Ionuț Cristea
- Ciprian Matei

Flaut:

- Petra Hriban
- Roxana Popescu
- Cristina Rusu

Oboi:

- Oleg Bălănuță
- Mihai Lupoai

Clarinet:

- Daniel Radu
- Bogdan Vasile

Fagot:

- Ionuț Mardare
- Irina Bălănuță – colaborator
- David Karpatti – colaborator

Corn:

- Constantin Istrate
- Carlos Patraș
- Cristian Pârgaru
- Dragoș Horoba

Trompetă:

- Emil Bîzgă
- Vlad Ungureanu – colaborator
- Cristian Cucu

Trombon:

- Mirela Liță
- Florin Bărlădeanu
- Ștefan Oprică

Tubă:

- Gabi Rotaru – colaborator

Percuție:

- Grigore Băleanu
- Bogdan Dumitruș
- Teodora Banu-Nistoroiu
- Alexandru Sturzu – colaborator
- Patricia Niculae – colaborator
- Erica Marianciuc – colaborator

Harpă:

- Panagiota Myserli – colaborator

Pian/Celestă:

- Cristina Ionescu

„Virtual Concert Hall” este un studio video pe care **Filarmonica „Paul Constantinescu” din Ploiești** l-a înființat pentru a îmbunătăți accesul la cultură, pentru a-și promova formațiile (orchestra simfonică, orchestra de folclor, cor mixt, trio de jazz, cvartet de coarde), pentru a consolida antreprenoriatul cultural și a dezvolta publicul, într-un mediu în continuă schimbare și ca formă de redare a produsului cultural-artistic cât și de percepere și utilizare a acestuia. Astfel, spectatorii pot urmări la cerere toate evenimentele organizate de către filarmonica ploieșteană live, sau accesând arhiva electronică, de pe orice device: telefon mobil, laptop, ecran TV, oriunde s-ar afla, cu ajutorul unor aplicații special concepute pentru confortul utilizatorilor, ce se vor îmbunătăți periodic și în funcție de feedback-ul acestora.

Prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** punem la dispoziția publicului mai multe categorii de producții și servicii culturale, ce vor putea fi urmărite în toată lumea: concerte simfonice, concerte de folclor, recitaluri, concerte și festivaluri de jazz, din sfera educativă (concerte-lecție, workshop-uri, masterclass-uri, conferințe), documentare și producții artistice care au la bază istoria culturală a minorităților și grupurilor sociale, etnice și culturale, vizând creșterea conștientizării publice cu privire la diversitatea culturală, producții cultural-artistice cu abordări interdisciplinare, magazin virtual.

Proiectul are mari posibilități de extindere ca arie culturală, de dezvoltare continuă și aduce nenumărate beneficii atât publicului cât și inițiatorilor, participanților activi la proiect. Astfel, putem enumera beneficiile implicite în urma implementării proiectului, beneficii aduse inițiatorilor, care vor sta la baza unei dezvoltări ulterioare, în baza abilităților dobândite și îmbunătățite pe toată perioada desfășurării acestuia: producțiile cultural-artistice vor viza dezvoltarea și actualizarea competențelor și abilităților artiștilor/profesiioniștilor implicați în proiect, astfel încât produsul obținut în urma digitalizării să fie creat într-un timp cât mai scurt, iar înregistrările și producțiile live să aibă o cât mai bună calitate audio-video, bazată pe o disciplină ce nu va permite erori substanțiale de desfășurare sau imprimare; instituția va încheia parteneriate ce vizează mobilitatea artiștilor și profesioniștilor, fie că este vorba despre parteneriatele cu minorități, unde producțiile vor pune în valoare specificul fiecărei culturi implicate (muzică, dansuri, obiceiuri/tradiții, port popular, bucate etc.) dar și rezultatul conviețuirii acestora, de unde va reieși versatilitatea artiștilor filarmonicii ploieștene care pot imprima muzică pentru filme, reclame etc. Filarmonica ploieșteană organizează constant activități de instruire formală și non-formală, mentorat, job shadowing etc., susținute de profesioniști, ce vizează dezvoltarea profesională a echipei de proiect, dar care vor fi deschise prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** și altor doritori de instruire în acest sens. Pe parcursul desfășurării acestui proiect, filarmonica ploieșteană va câștiga o echipă de profesioniști capabili să dezvolte continuu produsul **„Virtual Concert Hall”**, implementând astfel un model inovator de afacere în domeniul cultural, care contribuie la dezvoltarea locală a comunității și poate fi scos pe piață cu succes.

Filarmonica „Paul Constantinescu” dispune de un studio de înregistrări cu aparatură de ultimă generație, ce asigură captarea fidelă, cât mai aproape de ceea ce se întâmplă și se poate auzi în sala de spectacole/spațiul amenajat pentru concerte și spectacole, care, împreună cu camere de filmat 4K și procesul de utilizare a unui fundal monocrom, „ecran verde” (chroma, pentru efecte speciale și decoruri), pot genera o gamă variată de evenimente cu muzică de orice gen, spectacole de teatru, de balet, organizate de filarmonică, în parteneriat, sau de către alți producători/organizatori. Studio-ul cu chroma poate fi folosit chiar și în producția de film sau emisiuni TV.

Filarmonica ploieșteană este singura instituție din România care a scos pe piață un DVD, în totalitate producție proprie, un produs ce se ridică la standardele tehnice internaționale și relevă calitatea echipamentelor, a echipei implicate și experiența pe care aceasta o are în domeniu.

Prin înființarea **„Virtual Concert Hall”**, **Filarmonica „Paul Constantinescu”** oferă accesul la educație și cultură în întreaga lume, își diversifică aria de activitate, restricționată și din cauza lipsei de spațiu fizic din sala de concerte de care dispune, dezvoltă și crește numărul relațiilor cu parteneri, dezvoltă publicul foarte mult, implementând un proiect durabil și de viitor, ce va aduce, pe lângă celelalte multiple beneficii, creștere economică substanțială.

<https://virtualconcerthall.ro>

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

**cvartetul
chronos**

**filarmonica
ploiești**

**corul
filarmonicii**

**studio
filarmonica**

**flacăra
prahovei**

**ploiești
big band
JAZZ SOCIETY**

**ploiești
jazz trio**

**brass
ensemble**

**filarmonica
ploiești**

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

BILETELE FIZICE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII**
ȘI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO** SAU PE **ENTERTIX.RO**.
CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**.
BILETE FIZICE: ADULT 30 LEI, PENSIONAR 20 LEI, ELEV/STUDENT 10 LEI.
TRANSMISIE LIVE: PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**
DESIGN GRAFIC: **IULIAN BLIDARU**

ACTEMIUM

